

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 3. Illustri S.M.N. Theresiæ testimonio eadem doctrina, & locutio
corroboratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica

NVI

124

90
sua habet propositione, dicēs in sublimi hac contemplatione manere animam cæcā, ac priuatam sua rationali luce, quoad eius connaturalem actum, vt iam explicuimus, quam doctrinam, & locutionem citatus Frater Bartholomæus à Martyribus in eodem loco latè ex doctrina D. Dionysij explicat, & confirmat.

22. Et, vt ex alijs Doctoribus scholasticis præter Sanctos Patres iam recensitos alium referamus, sufficit pro omnibus præclatus ille Doctor Pius Mirandulanus lib. de ente, & vno cap. 5. vbi sic loquitur: *ad quartum igitur gradum ascendentes, intramus ignorantia lucem, & diuini splendoris caligine exoculati clamemus cum Prophetâ: Disparis aurijs tuis Domine, &c.* Vbi particula illa, *Caligine exoculati*, valde ad propositionem perpendenda est.

S. III.

Illustri Sanctæ Matris nostræ THERESIÆ testimonio eadem doctrina, & locutio corroboratur.

23. Sed vt plura alia Sanctorum Patrum, & Doctorum testimonia omitamus, coronidem huic capiti apponemus, præclaro quodam testimonio celestis illius Magistræ, THERESIÆ inquam nostræ, quæ c. 18. suæ vitæ de hac sublimi contemplatione sic sermonē instituit: *Iam ad internum illud quod anima hic sentit, venimus; quod, qui nouit, dicere potest, nam intelligi id nequit, nedum dici. Cogitanti mihi apud me: me ipsam, cui iam hæc scribere volebam (cum scilicet iam à sacra communione, & ab ea oratione, qualem hæc describo, surgerem) quidnam anima hoc tempore ageret; responsum à Domino fuit: Totam sese à Filia, destituit, quo se profundius intra me abscondat: & iam non est ipsa quæ videt, sed ego; & quia, quæ intelligit, nequit comprehendere, hinc perinde est, acque si intelligendo, non intelligeret. Qui quidem hoc experius fuerit aliquid horum intelligit, quia si clarus exponi non potest, eo quod per obscurum fit, id quod illic peragitur. Et paucis intericitijs subiungit: Intellectus, si quid intelligat, non intelligit, quomodo intelligat; saltem nihil eorum quæ intelligit potest comprehendere, equidem non puto ipsum quidquam intelligere, nam si cuiusdam dixi, hoc non intelligitur, & quomodo id fiat, plane ego intelligere non valeo, &c.* Quibus in verbis, tam ex Dei oraculo, quam sui mei testimonio, & experientia egregie docet quoniam pacto in hac sublimi contemplatione, & si intellectus reuera intelligat, tamen non intelligit modo sibi connaturali, atque ad eod, quoad hunc connaturalem modum, & usum, amittitur tunc rationale lumen, manetque, vt sic anima cæca, vt ad altiore, & secretiore intelligendi modum eleuetur, quod optimè explicatur per illud Christi Domini responsum: *Est non intelligere, intelligendo.*

24. Vnde tam doctrina, quam locutio Mystici nostri Doctoris IOANNIS, ipsiusmet Christi Domini testimonio, præter tot alia sanctorum Patrum, ac Doctorum Catholicorum iam recensita, omninò illustrata, & confirmata manet; ad eod, vt nemo possit rationabiliter hanc propositionem suspectam habere, quin pariformiter suspectas habeat locutiones, & doctrinam tot, tantorumque Ecclesiæ Patrum, ac Doctorum, imò & ipsiusmet Christi Domini oraculum suæ amantissimæ sponsæ THERESIÆ datum.

Hanc

Hanc eandem doctrinam, & locutionem ex professo tractant, & approbant Doctores alij moderni, cuiusmodi sunt Venerabilis noster IOANNES à LESV Maria cap. 6. de Mystica Theologia, noster etiam Thomas à LESV lib. 5. de divina contemplatione cap. 3. & sequentibus, Suarez tom. 2. de Religione lib. 2. de oratione c. 12. & 13. & plures alij.

In fine tandem huius elucidationis observamus, quod præter dicta, alio etiam modo posset prædicta locutio, & doctrina Venerabilis nostri IOANNIS, asserentis fidem excæcare (quo ad actualem usum) rationalem lucem, intelligi, & explicari. Cum enim fidei sit proprium captivare intellectum, iuxta illud 2. Corinth. 10. *Captivantes intellectum in obsequium fidei*, atque ad eundem intellectum ad obedientiam cæcam adducere: qua de causa actus credendi solet obedientiæ nomine significari, iuxta illud ad Rom. 1. *ad obediendum fidei*, & ad Hebr. 11. num. 8. *fide obediuit Abraham*, &c. Hinc fit, ut merito fides prædictam cæcitate inducere dicatur, eò quòd de ratione perfectæ obedientiæ est, quod sit cæca. Hanc enim conditionem ei tribuunt communiter Sancti Patres, & Doctores, ut D. Bernardus sermone de conversione Sancti Pauli, Sanctus Ioannes Climacus gradu 4. de obedientia, Rosignolus lib. 4. de disciplina Christiana cap. 2. 4. Ildephonfus Rodriguez tractatu 5. de obedientia capite 6. Lessius lib. 2. de iustitia capit. 46. dub. 5. num. 29. pluraque ad hoc propositum testimonia Sanctorum Patrum, & exempla referunt Alvarez de Paz tomo 2. de exterminatione mali, tractatu de obedientia capite 11. & Suarez tom. 4. de Religione tractatu 10. lib. 4. cap. 15. Iuxta hunc ergo ad eò communem, & approbatum sensum, & locutionem verissimè dici potuit, si dem inducere in rationali lumine cæcitate, illam utique, quam perfecta obedientia inducit. Vnde, tam in hoc, quam in præcedenti sensu, quem latius profecuti sumus, Catholica est, & verissima communique Sanctorum Patrum, & Doctorum calculo approbata hæc secunda propositio Mystici nostri Doctoris, non solum quoad rem, sed etiam quoad modum loquendi.

25.

CAPVT III.

TERTIA ELUCIDATUR PROPOSITIO, eiusque doctrina, & loquendi modus pluribus Sanctorum Patrum, & illustrium Doctorum testimonijs confirmatur, & illustratur.

SEQUITUR iam elucidanda tertia Mystici nostri Doctoris propositio, quæ ab aliquibus notata est, habeturque lib. 2. operis, quod inscribitur:

m 2 Ascen-